

Evangelhia zilei de duminică: Plinătatea Legii

Comentariul la evanghelia din duminica a 6-a a Timpului de peste an (Ciclul A): „Mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău, și apoi vino să-ți aduci darul”. Dumnezeu ne așteaptă la fiecare Sfântă Liturghie. Să-I mulțumim pentru chemarea Sa răspândind pacea și bucuria în jurul nostru.

Evangelhie (Mt 5,17-37)

„Să nu credeți că am venit să desființez Legea sau Profetii. Nu am venit să desființez, ci să împlinesc.

Căci, adevăr vă spun, mai înainte de a trece cerul și pământul, nici o iotă și nici o linioară nu va dispărea din Lege, până ce nu se vor împlini toate. Așadar, dacă cineva va încălca una dintre aceste porunci mai mici și-i va învăța astfel pe oameni, va fi numit cel mai mic în împărăția cerurilor. Dar, dacă cineva le va împlini și va învăța astfel, acesta va fi numit mare în împărăția cerurilor. Căci vă spun: dacă dreptatea voastră nu o va întrece cu mult pe cea a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Ați auzit că s-a spus celor din vechime: Să nu ucizi! Dacă cineva comite o crimă, va fi condamnat la judecată. Dar eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va fi condamnat la judecată. Dacă cineva îi spune fratelui său prostule! va fi condamnat de Sinedriu. Dacă cineva îi spune nebunule! va fi condamnat la focul Gheenei. Așadar, dacă îți

aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, în fața altarului, du-te, împacă-te mai întâi cu fratele tău și apoi vino să-ți oferi darul. Împacă-te cu dușmanul tău repede, cât timp mai ești cu el pe drum, ca nu cumva dușmanul să te dea pe mâna judecătorului, iar judecătorul gardianului și să fii aruncat în închisoare. Adevăr îți spun, nu vei ieși de acolo până când nu vei fi plătit ultimul ban.

Ați auzit că s-a spus: Să nu comiți adulter. Eu însă vă spun că oricine privește o femeie, dorind-o, a și comis adulter cu ea în inima lui. Dacă ochiul tău drept te duce la păcat, scoate-l și aruncă-l de la tine, căci este mai bine pentru tine să piară unul dintre membrele tale, decât să-ți fie aruncat în Gheenă tot trupul. Și, dacă mâna dreaptă te duce la păcat, taie-o și arunc-o de la tine, pentru că este mai bine pentru tine

ca să piară unul dintre membrele tale, decât tot trupul tău să ajungă în Gheenă. S-a spus: Cine își lasă femeia să-i dea act de despărțire. Eu însă vă spun: oricine își lasă femeia, în afară de caz de desfrânare, o face să comită adulter și oricine se însoară cu una lăsată comite adulter.

Și ați mai auzit că s-a spus celor din vechime: Să nu faci jurământ fals, ci să ții jurămintele făcute înaintea Domnului. Eu însă vă spun: să nu juri deloc. Nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu. Nici pe pământ, pentru că este scăunelul picioarelor sale. Nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui rege. Nici pe capul tău să nu juri, căci nu poți face nici un fir de păr alb sau negru. Deci cuvântul vostru să fie: da, da; nu, nu. Ceea ce este în plus este de la Cel Rău”.

Comentariu la Evanghelia

În Evanghelia după sfântul Matei există cinci mari discursuri ale lui Isus, intercalate cu relatări de fapte și minuni. Fragmentul din această duminică face parte din primul dintre aceste discursuri, Predica de pe Munte, și constă într-o parte din așa-numitele „antiteze”. Noutatea atrăgătoare pe care o vestește Învățătorul nu cade în clișeul facil al încălcării normei stabilite sau al desființării ei: „nu am venit să desființez Legea și Profetii, ci să le dau plinătate”. Pentru a fi cetățeni ai Împărăției cerurilor, Isus propune ceea ce este dintotdeauna, dar într-un mod nou, deplin și desăvârșit: modul pe care El Însuși îl întruchipează. Iar legea iubirii pe care Isus o inaugurează cere plinătate chiar și în cele mai mici lucruri.

În discurs apare de mai multe ori o expresie particulară pentru a desemna Legea lui Moise: „Ați auzit că s-a spus”. Această formulă trimite, pe de o parte, la tradiția orală din Israel („ați auzit”), prin care învățătorii explicau cum să se trăiască în dreptate, adică potrivit voinței lui Dumnezeu exprimate în Lege. Pe de altă parte, formula „s-a spus” este un mod semitic de a evita numele lui Dumnezeu din respect: adică Dumnezeu este Cel care a spus, și de la El provine Legea mozaică. Isus Se situează deasupra lui Moise și vorbește cu aceeași autoritate legiuitoare a lui Dumnezeu: „dar Eu vă spun”.

Pentru a întări valoarea vieții umane, Legea spunea „să nu ucizi” (Ex 20,13; Dt 5,17), pentru că vinovatul este pasibil de judecată (cfr. Lv 24,17). Isus afirmă că până și mânia față de aproapele sau insulta ne fac vrednici de pedeapsă; iar a-l

blestema pe altul merită chiar iadul. Atât de mare este demnitatea persoanei, încât trebuie mai întâi îndreptată cea mai mică ofensă față de aproapele înainte de a aduce ofrande lui Dumnezeu.

Pornind de la porunca despre adulter (cfr. Ex 20,14; Dt 5,18), Isus subliniază dintr-un alt unghi respectul înalt față de ceilalți care stă la baza Legii. Dacă adulterul constă în a-ți însuși o persoană căsătorită pentru satisfacție personală, acest lucru nu trebuie făcut nici măcar în forul interior, unde se săvârșește același păcat, chiar dacă nu se realizează în exterior: „a și comis adulter cu ea în inima lui” (v. 28).

„Dacă ochiul tău drept te te duce la păcat...” (v. 29). Prin exagerări foarte frecvente în retorica semitică, Isus clarifică faptul că este mai bine să pierzi o parte din tine decât să păcătuiești și să meriți pe deplin

iadul. Literal, „a scandaliza” nu înseamnă atât a tulbura buna-cuviință a cuiva, cât a-l determina în mod eficient să facă răul. Dacă ceva din noi înșine se opune legii iubirii și respectului față de aproapele, trebuie smuls, chiar dacă este ceea ce prețuim cel mai mult, așa cum sugerează expresiile „ochiul drept” sau „dreapta”.

În vechiul obicei al repudiului, legislația mozaică a introdus obligația documentului de divorț: un act semnat de soț, care îi permitea femeii să fie primită de un alt bărbat. Totuși, pentru a sublinia măreția și demnitatea legăturii matrimoniale cu o femeie, Isus declară nevalabile toate repudiile, deoarece ele o expun în continuare pe femeie adulterului, precum și pe cel care o primește. De aceasta se făcea vinovat cel care repudia. Nu este ușor de interpretat excepția de la această vină pe care o menționează Isus: „în afară de caz de

desfrânare (*porneia*)” (v. 32). Ea poate face referire la respingerea unei femei cu care există o uniune nelegitimă.

Isus învață, de asemenea, despre legea mozaică referitoare la jurăminte (cfr. Lv 19,12; Nm 30,3; Dt 23,22), care urmărește evitarea minciunii și a înșelăciunii. Acestea se produceau mai ușor atunci când, pentru a le face, se invoca numele lui Dumnezeu sau ceva foarte prețios; de aceea erau mai grave. Isus rezolvă toată cazuistica și orice jurământ grandilocvent cerând simplitate și onestitate: „cuvântul vostru să fie: «da, da; nu, nu». Ceea ce este în plus este de la Cel Rău” (v. 37), poate pentru că nevoia de a sublinia excesiv cuvântul dat este deja începutul suspiciunii.

Pablo M. Edo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-
plinatatea-legii/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-plinatatea-legii/) (18.03.2026)